

Kaserne i Helsingør, da at flytte Mandskabet $1\frac{1}{2}$ Mil ind i Landet og bygge en kostbar Kaserne i Hillerød. Det vilde være den urimeligste Bortkastning af Landets Penge, som tænkes kan. Ligeledes har der heller ikke været Forslag fremme om, at Aarhus skulde miste sin Garnison, og Aarhus er dog lige saa godt en Søkøbstad som Fredericia og Nyborg, ja, der er endog lettere Adgang dertil paa Grund af det dybe Vand ind til Aarhus end til de andre Byer. Saaledes se vi her, at Sagkundskaben snart siger eet og snart et andet, fuldstændig modsiger sig selv. Der er ingen Plan, intet System i det hele. Det er en Grund mere til, at man maa betænke sig to Gange, inden man gaar med til de store Udgifter, der her er Tale om.

For de Byer, som miste deres Garnison, vil det betyde et stort Næringstab, en Forrykkelse af Værdierne i Byerne. Da Sagen var til første Behandling, gjorde jeg udførligt Rede for, hvorledes det f. Eks. vilde virke i en By som Nyborg. Man vilde der faa 130 Lejligheder ledige, som nu bebos af Officerer og Underofficerer, foruden de Lejligheder, som bebos af Mandskabet. I Fredericia har man en By, der er vokset op omkring en Garnison. Fredericia har fra først af været en Fæstning med Garnison, og omkring denne er Byen vokset op. Man har med Hensyn til Bebyggelsesforhold, Næringsforhold o. s. v. indrettet sig paa at have denne Garnison liggende i Byen. Det vil selvfølgelig medføre store Tab, stor Forrykkelse og Nedgang i Ejendomsværdier, at fjerne Garnisonerne fra de paagældende Byer, og derfor er det saare naturligt, at man fra disse Byers Side har bedt for sig, at man har ønsket denne Udsættelse eller ønsket, at man i det hele vilde opgive at flytte Garnisonerne bort.

Jeg anførte ogsaa, da Sagen var til første Behandling, hvorledes Medlemmer af dette høje Ting tidligere havde set paa denne Sag, hvorledes f. Eks. det ærede Medlem fra Bække (L. Rasmussen), der sidder lige overfor mig, og den højtærede Landbrugsminister i Forsvarskommissionens Betænkning udtale sig bestemt imod at flytte Tropper fra Jylland og Fyn til Øst for Store Bælt. De sige: Hver Landsdel bør beholde sin naturlige Værnekraft. De sige, at Neutraliteten kan lige saa godt

tænkes krænkert i Jylland og Fyn som paa Sjælland, og derfor bør man ikke flytte Tropperne bort fra disse Landsdele, men have dem der, hvor Neutralitetskrænkelsen kunde tænkes at komme. Vi have i et Ændringsforslag, som ikke er tiltraadt af det radikale Parti, men alene stillet af Socialdemokratiet, foreslaaet at yde en passende Erstatning til de Byer, som miste deres Garnisoner og derved lide store økonomiske Tab. Det er ikke noget nyt, vi her foreslaa. Jeg kan henpege paa, at i de Kontrakter, Krigsbestyrelsen har med Byer som Odense og Aarhus, er der allerede indført Bestemmelser om, at der skal ydes dem Erstatning i Tilfælde af, at Garnisonerne flyttes bort eller Militæretablisseringer i større Udstrækning eller i længere Tid komme til at staa ledige. Der staa ganske vist ikke med rene Ord, at de skulle have Erstatning, men der staa i disse Kontrakter, at Krigsbestyrelsen vil interessere sig hos Lovgivningsmagten for at faa den til at yde rimelig Erstatning.

Vi have tilladt os at ledsage vor Betænkning med en Opgørelse over Militærunderudgifterne for indeværende Aar og sammenlignet disse med de Beløb, som bleve bevilgede i 1900—01, altsaa paa den sidste Finanslov, der blev bevilget det sidste Højreministerium. Den ærede Ordfører (Carl Hansen) synes ikke om denne Opgørelse, vi have foretaget, og det gør ham for saa vidt Ære, for deri tror jeg han vil blive Meningsfælle med de allerfleste af den danske Befolkning. Naar den danske Befolkning faar at se, hvordan vi sidde i det, vil man sikkert blive meget misfornøjet med Forskellen i Militærundergifterne under det saakaldte Venstrestyre og den Gang Højresad ved Magten. Men den ærede Ordfører kunde ikke rokke ved noget af disse Tal. De ere rigtige. Det er Tal, som ere hentede ud fra Finansloven. De kunne ikke rokkes. Der kan ikke pilles ved dem, de ere desværre rigtige, maa jeg sige, og de vise altsaa, at vi under Venstres Styre ere gaaede op fra 19 Mill. Kr., for at holde os til de runde Tal, i 1900—01 til 38 Mill. Kr. for indeværende Rigsdagssamling. Den ærede Ordfører sagde, vi havde skrabet Bunden. Nej, det have vi saamænd ikke, der kunde godt findes andre Militærundergifter, som kunde tages med. Jeg skal f. Eks. nævne, at der